

2. Zarzut drugi, że INEA i Komisja działały z naruszeniem zasady wykonania w dobrej wierze zobowiązań umownych.
3. Zarzut trzeci, że INEA i Komisja naruszyły uzasadnione oczekiwania skarżącego.

⁽¹⁾ Umowa dotacji MPO/09/058/SI1.5555667 „RAIL2” (Marco Polo II Call 2009).

**Skarga wniesiona w dniu 19 października 2015 r. – Europäischer Tier- und Naturschutz i Giesen/
Komisja**

(Sprawa T-595/15)

(2016/C 027/79)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Europäischer Tier- und Naturschutz e.V. (Much, Niemcy) i Horst Giesen (Much) (przedstawiciel: P. Brockmann, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 17 sierpnia 2015 r., doręczonej w dniu 24 sierpnia 2015 r.,

w związku z tworzeniem europejskiego prawa stowarzyszeń w postaci jej propozycji ustawy, która już nie jest opublikowana, lub zmienionego wariantu w dopuszczalnych ramach, w której to propozycji wspomniana instytucja postawiła na równi transgraniczną działalność o niematerialnych celach ze stowarzyszeniami o celach zarobkowych, ewentualnie

w związku z harmonizacją krajowego prawa w zakresie gromadzenia się i stowarzyszania się w odniesieniu do transgranicznej działalności o niematerialnych celach,

— i tym samym nakazanie Komisji Europejskiej przywrócenia stanu zgodnego z prawem w rozumieniu art. 266 TFUE, przy czym instytucja ta jest obowiązana zaniechać dalszych pogorszeń w rozumieniu żądań 1 i 2, mogących uniemożliwić lub utrudnić przywrócenie tego stanu, oraz

— obciążenie Komisji i ewentualnych interwenientów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca krytykuje zaniechanie stworzenia europejskiego prawa stowarzyszeń i usunięcia istniejącej dyskryminacji oraz naruszenie zbiorowej i indywidualnej wolności stowarzyszania się.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty:

1. zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 11 europejskiej Konwencji o ochronie prawa człowieka i podstawowych wolności (zwanej dalej „EKPC”), art. 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”), ogólnych zasad prawa w rozumieniu art. 6 ust. 3 TUE i art. 20 międzynarodowej Karty praw człowieka ONZ
2. zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do równości wobec prawa (art. 20 karty i art. 14 EKPC) ze szkodą dla wartości niematerialnych i stowarzyszeń o niematerialnych celach

3. zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia w rozumieniu art. 41 karty
4. zarzut czwarty dotyczący ograniczenia zakresu praw do wolności poprzez zaniechanie i wykładnię stanowiącą nadużycie zgodnie z art. 52 i 54 karty

Skarga wniesiona w dniu 23 października 2015 r. – Wirtschaftsvereinigung Stahl i in./Komisja

(Sprawa T-605/15)

(2016/C 027/80)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Wirtschaftsvereinigung Stahl (Düsseldorf, Niemcy), Benteler Steel/Tube GmbH (Paderborn, Niemcy), BGH Edelstahl Freital GmbH (Freital, Niemcy), BGH Edelstahl Lippendorf GmbH (Lippendorf, Niemcy), BGH Edelstahl Siegen GmbH (Siegen, Niemcy), Buderus Edelstahl GmbH (Wetzlar, Niemcy), ESF Elbe-Stahlwerke Feralpi GmbH (Riesa, Niemcy), Friedr. Lohmann GmbH Werk für Spezial- & Edeltähle (Witten, Niemcy), Outokumpu Nirosta GmbH (Krefeld, Niemcy), Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Niemcy), Zentralkokerei Saar GmbH (Dillingen), Drahtwerk St. Ingbert GmbH (St. Ingbert, Niemcy), Ilseburger Grobblech GmbH (Ilseburg, Niemcy), ThyssenKrupp Electrical Steel GmbH (Gelsenkirchen, Niemcy), ThyssenKrupp Federn und Stabilisatoren GmbH (Hagen, Niemcy), ThyssenKrupp Gerlach GmbH (Homburg, Niemcy), ThyssenKrupp Rasselstein GmbH (Andernach, Niemcy) i Emscher Aufbereitung GmbH (Mühlheim an der Ruhr, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat H. Janssen)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą w niniejszej skardze o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2015/1585 z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawie programu pomocy SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) wdrożonego przez Niemcy w celu wsparcia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz odbiorców energochłonnych (notyfikowana jako dokument nr C(2014) 8786)⁽¹⁾.

W uzasadnieniu skargi skarżące podnoszą cztery zarzuty, które zasadniczo są identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-319/15, Deutsche Edelstahlwerke/Komisja⁽²⁾, lub podobne do nich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 250, s. 122.

⁽²⁾ Dz.U. C 302, s. 60.

Skarga wniesiona w dniu 29 października 2015 r. – Repsol/OHIM – Basic (BASIC)

(Sprawa T-609/15)

(2016/C 027/81)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Repsol, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Devaureix)